

Era o dimineață ploioasă de luni și Ivor avea o senzație
FOARTE ciudată în burtică. Mai simțise el că i se
zvârcolea ceva în stomăcel, dar azi era altfel.

Azi era **prima** lui zi de școală și Ivor
era **EXTREM** de emoționat. Și chiar nu
voia să se întâmple nimic ciudat sau neobișnuit, nu, mulțumesc.
Așa că era momentul cel mai **nepotrivit**
pentru Ivor să afle că avea...

– Bună dimineața, copii! Aliniați-vă frumos și eu o să vă conduc în noua noastră clasă, spuse doamna Mint.
Pe hol, Ivor se opri să admire acvariul colorat.

Dar, când își ridică ochii din nou, își dădu seama că nu o mai vedea pe învățătoarea lui!
Obrajii lui Ivor se îmbujorau tot mai mult.

Cum să-și găsească acum clasa?

... a sunat clopoțelul pentru pauză,
iar pe Ivor l-a apucat din nou senzația
aceea ciudată. Dacă nu voia nimeni
să se joace cu el?

Chiar atunci a simțit o împunsătură în spate.

– Mă joc eu cu tine!

Era ursul. Și s-a apucat să se dea **DE-A DURA!**

– Nu! Stop! Toată lumea din
TOATĂ ȘCOALA
o să râdă de Ursul meu din Spate!
spuse Ivor.

Așa că ursul nu s-a mai dat de-a dura...